

Súd: Okresný súd Čadca
Spisová značka: 6C/217/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5312213015
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Anna Hozáková
ECLI: ECLI:SK:OSCA:2013:5312213015.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd v Čadci samosudkyňou JUDr. Annou Hozákovou, v právnej veci navrhovateľa Orange Slovensko, a. s., Metodova č. 8, Bratislava, IČO: 35 697 270, proti odporkyňi Y. D., nar. X.X.XXXX, X. č. XXXX, t. č. B. B. č. XXX, okres J., o zaplatenie 528,08 Eur s prísl. takto

rozhodol:

Odporkyňa je povinná zaplatiť navrhovateľovi istinu vo výške 528,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 9.4.2011 do zaplatenia a hradiť trovy konania vo výške 31,50 Eur všetko v mesačných splátkach po 150,- Eur vždy do 18. dňa toho-ktorého mesiaca počnúc prvou splátkou zročnou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná čo i len jedna splátka.

odôvodnenie:

Navrhovateľ podaným návrhom zo dňa 10.12.2012 žiadal vydať platobný rozkaz, ktorým súd zaviazal odporkyňu navrhovateľovi zaplatiť istinu 528,08 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 9.4.2011 do zaplatenia a hradiť trovy konania vo výške zaplateného súdneho poplatku.

Navrhovateľ svoj odôvodnil tým, že odporkyňa ako zmluvný partner na základe zmluvy uzatvorenej s navrhovateľom dňa 16.9.2007 o pripojení na základe zák. č. 610/2003 Zb. z. o elektronických komunikáciách a následne dodatku k zmluve o pripojení č. A3196740 zaviazal sa navrhovateľ vypožičať odporkyňi dva kusy SIM-kariet, ktoré umožňujú odporkyňi využívať telekomunikačné služby poskytované navrhovateľom a k SIM-kartám boli pridelené účastnícke telefónne čísla 0907 189 080 a 0917 643 722.

V predmetnej zmluve bola dohodnutá aj zmluvná pokuta vo výške 497,91 Eur ako zábezpeka v prípade porušenia zmluvných podmienok zo strany odporkyne ako zmluvného partnera.

Navrhovateľ v návrhu s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove v konaní pod sp. zn. 6Co/91/2011 a v súlade s ustanovením §-u 53 a) Občianskeho zákonníka ako dodávateľ služby je povinný zdržať sa používania zmluvnej podmienky, ktorá v pôvodne uzavretej zmluve bola zmluvná pokuta, avšak vzhľadom na citované stanovisko navrhovateľ v tomto konaní domáha sa nároku vo výške škody voči odporkyňi, ktorá vznikla navrhovateľovi za odpredané mobilné telefóny a odpredané zariadenie Nokia 6500 slide a to vo výške 239,- Eur. Podľa tvrdenia navrhovateľa uvedená škoda predstavuje rozdiel medzi predajnou cenou mobilného telefónu a jeho akciovou cenou, to znamená predstavuje škodu navrhovateľa, ktorú odporca navrhovateľovi spôsobil tým, že získal mobilný telefón za zvýhodnenú cenu oproti cene trhovej, takže podpisom dodatkov sa zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti, avšak následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby (tzv. doby viazanosti) a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Navrhovateľ odôvodňoval svoj nárok na základe občiansko-právneho inštitútu, keď v zmysle dodatkov k zmluvám majú zmluvné pokuty podľa tvrdenia navrhovateľa funkciu paušalizovanej náhrady škody v prípade porušenia zmluvy, ktorá by navrhovateľovi prípadne mohla vzniknúť tým, že navrhovateľ si svoje povinnosti poskytnúť zvýhodnené služby a mobilný telefón za akciovú cenu splnil, avšak odporca si svoju základnú povinnosť zotrvať v zmluvnom vzťahu počas doby viazanosti nesplnil. Zmluvná pokuta v tomto prípade nebola zo strany navrhovateľa podľa jeho tvrdenia s úmyslom privodiť odporkyni neprimerané podmienky za trvania zmluvného vzťahu ani pre prípad, keď dôjde k porušeniu povinností odporkyne a ani sebe zabezpečiť neprimeraný majetkový prospech. Podľa jeho tvrdenia zmluvná pokuta mala byť preventívnym a uhradovacím nástrojom pre prípad porušenia základného zmluvného záväzku odporkyňou.

Navrhovateľ tiež tvrdil, že odporkyňa si bola v zmysle dodatkov k zmluve vedomá, že mobilný telefón je jej predaný za cenu uvedenú v čl. 1, bod 1.3 dodatku, ktorej výška sa rovná rozdielu medzi spotrebiteľskou (trhovou) cenou a poskytnutou zľavou len z toho dôvodu, že odporkyňa sa zaviazala užívať služby po dobu dohodnutú v dodatkoch, pričom nedodržanie tohto záväzku by spôsobilo, že navrhovateľovi vznikla škoda minimálne v rozsahu zľavy zo spotrebiteľskej ceny mobilného telefónu/telekomunikačného zariadenia. Navrhovateľ ďalej uvádzal, že okrem škody za akciový telefón vznikli mu ďalšie škody zo zvýhodnených cien služieb počas viazanosti, nákladov za predajný proces, akceptačný a aktivačný proces, SIM-kartu a vyhradenú kapacitu prevádzkovej siete, ktorá si vyžaduje na rozšírenie kapacity investície a údržbu prevádzky, pričom tieto ďalšie škody si navrhovateľ neuplatnil voči odporkyni z dôvodu náročnosti dokazovania.

V súdenom prípade navrhovateľ spôsobenú škodu ako skutočnú škodu vyčíslil tak, že odporkyni bol mobilný telefón odpredaný na základe dodatku k zmluve a dokladu o predajnej cene mobilného telefónu za akciovú cenu 1,- Eur, pričom predajná cena takéhoto telefónneho aparátu predstavovala 240,- Eur, teda škoda vzniknutá ako skutočná škoda rozdielom medzi predajnou a akciovou cenou predstavuje 239,- Eur.

Odporkyňa riadne a včas nezaplatila cenu za poskytované služby vo výške 289,08 Eur, ktoré boli fakturované v období septembra 2010 až januára 2011.

Odporkyňa aj napriek pokusu zo strany navrhovateľa o pokonanie zo dňa 25.3.2011 neuhradila faktúry za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón, tak ako je vyčíslená vo forme uplatnenej škody, ani v lehote dodatočnej.

Na dokumentáciu svojho tvrdenia predložil navrhovateľ kópie faktúr, ktorými boli vyfakturované jednotlivé mesačné úhrady a to za mesiace september 2009 až marec 2011 a podľa faktúr, ktoré v kópii predložil do súdneho spisu, keď cena za poskytované služby v období septembra 2010 až marca 2011 predstavovala 289,08 Eur a vyčíslená uplatnená škoda podľa vyššie uvedeného výpočtu 239,- Eur, teda celkom istina predstavuje 528,08 Eur.

Navrhovateľ si uplatňoval aj úrok z omeškania vo výške 9% ročne z dlžnej sumy od 9.4.2011 do zaplatenia. Úrok z omeškania od 8.4.2011 predstavoval neuhradené pohľadávky navrhovateľa pozostávajúce z neuhradených faktúr za poskytnuté elektronické komunikačné služby a náhradu škody, ktorú pôvodne označoval ako zmluvnú pokutu. Takúto výzvu zaslal navrhovateľ odporcovi podaním zo dňa 25.3.2011, keď vyzval odporkyňu dlh uhradiť najneskôr do 8.4.2011. Vzhľadom na to, že odporkyňa v uvedenej lehote uplatňovaný dlh navrhovateľovi neuhradila, uplatňoval si úrok z omeškania od nasledujúceho dňa, teda od 9.4.2011 vo výške 9% ročne z dlžnej sumy.

Odporkyňa po doručení návrhu a príloh spolu s poučením a predvolaním na pojednávanie písomným podaním zo dňa 29.5.2013 ospravedlnila svoju neprítomnosť na pojednávaní z dôvodu pracovnej vyťaženia s tým, že súhlasila s rozhodnutím v jej neprítomnosti a uznala pohľadávku navrhovateľa čo do základu aj výšky, avšak požiadala súd o možnosť vyplatenia uvedenej sumy v dvoch, prípadne v

troch splátkach vždy k 18. dňu v mesiaci vzhľadom na to, že jej súčasná finančná situácia jej nedovoľuje dlh zaplatiť naraz.

Súd prvého stupňa vychádzal zo skutkového stavu, ktorý má oporu vo vykonanom dokazovaní, keď navrhovateľ listinnými dôkazmi preukázal vznik spotrebiteľskej zmluvy medzi ním a odporkyňou, faktúrami výšku fakturovanej ceny za poskytované služby.

Predmetná vec sa týka práva Európskej únie (Smernica Rady 93/13 EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ďalej „smernica“).

Ustanovenie §-u 54 ods. 1 OZ je ustanovením náročným na dodávateľov a významne chráni spotrebiteľov. Tak ako to vyplýva už i z rozhodnutí iných súdov, najmä Krajského súdu v Prešove v konaní, ktoré citoval v návrhu samotný navrhovateľ sp. zn. 6Co/91/2011, ale aj v ďalších rozhodnutiach, napr. 6Co/113/2010 a iných, treba poukázať na tú skutočnosť, že v súdenom prípade navrhovateľom poskytnuté benefity odporkyni mali byť kompenzované predpokladaným ekonomickým výnosom, ktorý by navrhovateľ dosiahol pri riadnom plnení povinností zo strany odporkyne počas celej dohodnutej doby viazanosti. V takom prípade by sa dosiahol hospodársky účel uzavretia zmluvy.

Odporca ako záujemca o poskytovanie služieb mobilného operátora ako účastník zmluvného vzťahu a poskytovateľ, teda navrhovateľ, v tomto prípade spoločnosť Orange Slovensko, a. s., sa dohodli, že ak odporca poruší niektorú z povinností podľa dodatku uzatvoreného k zmluve o pripojení, odporca sa zaväzuje uhradiť zmluvnú pokutu vo výške, ktorá bola zmluvne dohodnutá na sumu, ktorá pôvodne presahovala sumu uplatňovanú v súčasnom žalobnom návrhu, berúc na zreteľ rozhodovanie súdov Slovenskej republiky, konkrétne s poukazom na rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 6Co/91/2011 a navrhovateľ upravil túto požiadavku alebo nárok nie ako zmluvnú pokutu, ale ako náhradu škody, ktorá mu vznikla ako skutočná škoda rozdielom medzi akciovou cenou mobilného telefónu a skutočnou nákupnou cenou tohto aparátu.

Súd pri rozhodovaní vo veci poukazuje a poznamenáva, že v záujme naplnenia jedného zo základných práv v Európskej únii „politiky štátov“ zabezpečiť vysoký stupeň ochrany spotrebiteľa (čl. 98 charty základných práv Európskej únie), je treba využiť všetky efektívne prostriedky ochrany spotrebiteľa, aby sa zvyšovala nepotrebná dôvera spotrebiteľov v trh a aby neprimerané postupy spotrebiteľov na trhu nezaťažovali. Problémová zmluvná pokuta podľa názoru súdu, ktorý vychádza z judikatúry súdov vyššieho stupňa, nielenže spôsobuje hrubú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech slabšej zmluvnej strany, ale má aj tendenciu negatívne ovplyvniť dôveru spotrebiteľov voči štandardizovaným produktom na trhu. Navrhovateľ ako právnická osoba podnikajúca na trhu elektronických komunikácií má totiž odbornú prevahu nad spotrebiteľmi, ktorým svoje služby poskytuje a preto od neho možno očakávať, že vo vzťahu k nim sa bude správať poctivo a práve pri postupe navrhovateľa v tomto prípade, kedy navrhovateľ namiesto zmluvnej pokuty uplatnil rozdiel medzi akciovou cenou a skutočnou cenou mobilného telefónu, súd považoval takýto postup skôr z hľadiska poctivosti obchodných vzťahov za prijateľnejší ako uplatňovanie zmluvnej pokuty, ktorá pôvodne bola medzi navrhovateľom a odporkyňou zmluvne dohodnutá. Súdna kontrola štandardných zmlúv je však postavená na absolútnej neplatnosti neprijateľných klauzúl a preto by bolo v rozpore s cieľom vyššie citovanej smernice, ak by sa pred neprijateľnou podmienkou jeden spotrebiteľ chránil a druhý nie, je rozhodujúce, že problémová zmluvná pokuta v spotrebiteľskej zmluve bola skôr nahradená u navrhovateľa nárokom na náhradu škody a preto súd takémuto návrhu navrhovateľa vyhovel.

Podľa §-u 517 ods. 1 Občianskeho zákonníka, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

Podľa §-u 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania. Výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Takýmto vykonávacím predpisom je zák. č. 87 z roku 1995, ktorý v ustanovení §-u 3 ods. 1 určuje

najvyššiu zákonom stanovenú sadzbu úroku z omeškania, ktorá sa skladá jednak z úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky stanovenej v prvý deň omeškania s plnením peňažného záväzku zvýšenej o 8%-tuálnych bodov. To znamená, že úrok z omeškania uplatnený navrhovateľom v žalobnom návrhu zodpovedá citovaným zákonným ustanoveniam, pretože prvým dňom omeškania odporcu s plnením peňažného záväzku je deň 9.4.2011, kedy základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala 1% a zvýšené o 8%-tuálnych bodov je uplatňovaná výška úroku z omeškania navrhovateľom. Preto súd príslušenstvo pohľadávky navrhovateľovi priznal v rozsahu, ako bol uplatnený v návrhu.

O trovách konania súd rozhodol v zmysle §-u 142 ods. 1 O.s.p., pretože navrhovateľ bol v konaní plne úspešný, preto mu súd priznal právo na náhradu trov konania, ktoré predstavuje zaplatený súdny poplatok z návrhu vo výške 31,50 Eur.

Podľa §-u 160 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do 3 dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonávať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienku zročnosti určí a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

V súdenom prípade odporkyňa požiadala súd o povolenie zaplatiť istinu s príslušenstvom a náhradou trov konania v splátkach dvoch, prípadne troch vzhľadom na jej momentálnu finančnú situáciu, preto súd zaviazal odporkyňu pohľadávku navrhovateľa s príslušenstvom a náhradou trov konania zaplatiť v splátkach vo výške 150,- Eur mesačne počnúc prvou splátkou zročnou v mesiaci nasledujúcom po právoplatnosti rozsudku pod stratou výhody splátok, ak bude vynechaná hoci i len jedna splátka, vždy do 18. dňa   toho - ktorého mesiaca.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia tohto jeho písomného vyhotovenia, prostredníctvom podpísaného súdu ku Krajskému súdu v Žiline. (§ 201, § 204 ods. 1 OSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 OSP - z podania musí byť zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, musí byť podpísané a datované) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie, alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha (§ 205 ods. 1 OSP). Odvolanie možno odôvodniť len dôvodmi uvedenými v § 205 ods. 2 OSP. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a

dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie (§ 205 ods. 3 OSP).

Podľa § 205 ods. 2 OSP odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Doručený rozsudok, ktorý už nemožno napadnúť odvolaním, je právoplatný (§ 159 ods. 1 OSP). Výrok právoplatného rozsudku je záväzný pre účastníkov a pre všetky orgány; ak je ním rozhodnuté o osobnom stave, je záväzný pre každého (§ 159 ods. 2 OSP). Rozsudok je vykonateľný, len čo uplynie lehota na plnenie (§ 161 ods. 1 OSP). Ak nie je v rozsudku uložená povinnosť na plnenie, je rozsudok vykonateľný, len čo nadobudol právoplatnosť (§ 161 ods. 2 OSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (č. 233/1995 Z. z.).